



## Fra baglinjen

# PURE enjoyment?

**U**dviklingen af PURE lader til at formes mere af ledelses- og administrationsbehov end behovet hos forskere og den brede offentlighed. PURE er endimensionelt, og det er synd, for en 2.0-version kunne skabe merværdi for alle parter.

Af Thomas Ryberg [ryberg@hum.aau.dk](mailto:ryberg@hum.aau.dk)

Tanken bag PURE er smuk. Som det hed i det oprindelige idegrundlag for Vidensbase Nordjylland: "Forskningsdatabasen er offentlig tilgængelig og leverer viden til gavn for lokale virksomheder og forskningsaktiviteter."

Beskrivelsen er dog noget af en eufemisme for et system, der også kan opfattes som en kontrolmekanisme. I PURE er det synligt, hvor mange artikler den enkelte forsker, enhed eller institution har produceret, og om det er peer-reviewede artikler fra de officielle lister. Eller spild af forskerens tid, som denne bagsideklumme, der ikke tæller. Disse data "videndes" så med ministeriernes regnedrenge, som fordeler nogle af forskningsmidlerne baseret på registreringerne i de PURE-baserede "Folkeoplysningsdatabaser".

Men nu er det vel ikke PURE-systemets fortjeneste, at detaljstyring og paroler som 'fra forskning til faktura' har beriget universiteterne de seneste år?

Nej, men PURE er en aktør i det forskningspolitiske farvand, og dermed forekommer PURE at være en centralt bestemt, administrativ ekstrasbyrde, som forskerne måske ikke føler de har indflydelse på eller nytte af. Problemet er også, at udviklingen af PURE lader til at formes mere af ledelsen og administrationens behov end forskernes og den brede offentlighed.

Som bruger har jeg oplevet få ændringer, der har haft større indflydelse på min nytteværdi af systemet (ud over lidt interface-ændringer og et RSS-feed). Til gengæld lader det til, at der er brugt kræfter på funktioner til administrative udtræk, såsom pie-charts med enheders årlige produktion, impact factor osv.

Misforstå mig ikke. Jeg er faktisk glad for PURE, men der er meget jeg savner, for at det bliver et værktøj, jeg som forsker har større nytte af (og dermed motivation for at bruge). Jeg ville gerne kunne følge udvalgte kollegers arbejde (ligesom man kan på alle mulige andre tjenester). Jeg vil gerne kunne vælge, hvad jeg vil præsentere og integrere på min profil f.eks. mine egne blog-posts, tweets eller social bookmarks. Jeg vil gerne have, at man nemmere kan eksportere referencer (det kan man på forskningsdatabasen.dk som trækker på PURE). Jeg vil gerne kunne klikke på emneord (tags) og se lignende publikationer, samt få automatisk besked, når der er nyt inden for de forskningsområder, jeg har valgt at følge.

Sådan kunne jeg liste mange af de funktioner, som findes på de fleste populære online services. Men PURE er ikke et brugerorienteret web 2.0-system. Selvom PURE lever af "researcher generated content", så er det et administrativt, bureaukratisk orienteret univers, hvor man skal inddatere og registrere sit arbejde, uden at forvente at få det helt store igen. Men det kan være, at nu hvor ledelse og administration har fået en avanceret kugleramme og søjlediagrammer, at der i PURE 2.0 kan blive bedre plads til forbedringer for det produktive lag. Det ville kunne skabe merværdi for forskerne, og alle parter ville vinde ved det.

*Thomas Ryberg er adjunkt ved Institut for Kommunikation, Aalborg Universitet*